

(ve de la primera plana)

Arribat el primer diumenge de convivència, l'àngel porta, com de costum, el pa. Josep explica a Daniel que esperava que el missatger i proveïdor celestial n'hauria portat un per a cada un; si no era així, calia entendre que era voluntat de Déu que ell, Josep, continués vivint sol. Daniel s'internà en el bosc i hi passà quaranta dies de dejuni. Ara l'àngel va fer avisar Daniel per mitjà de Josep, i, quan estigueren junts, els donà un pa a cadascun. Els episodis de combat amb la temptació, comuns a la vida de tants sants, també són presents a la biografia de Daniel; l'atractiu que havia de destorbar-lo de la seva vocació fou el de retornar a la família, que necessitaria el seu empar i protecció. Així, el diable se li presentà en figura de la seva mare i germana que li demanaven amb expressió llastimosa poder tornar-lo a tenir amb elles. Daniel conegué l'engany i foragità la temptació. Després de disset anys de vida contemplativa a Palestina, l'ermità és trobat per un pelegrí de Terra Santa originari d'Arle de Provença, un tal Crescenci, que el convidà a traslladar-s'hi a difondre la seva mena de vida; Daniel hi accedeix. De camí cap a la seva nova residència visità la seva família i se n'emportà de company Andreu, un seu parent. Trobaren a la Provença molts pagans i Daniel, deixant la vida contemplativa, sacrificà l'atractiu de la solitud pel deure de l'apostolat necessari per donar-los a conèixer la fe cristiana. Aquesta activitat missionera i sobretot l'èxit que l'acompanyava, li valgué la persecució i el martiri. La narració acaba indicant que el cadàver de Daniel, guardat per Andreu i per la vídua de Crescenci, anomenada Parabasten, continuava fent miracles i provocant conversions. Andreu i Parabasten, fugiren cap a les regions de migdia emportant-se'n les santes despulles. Arribant a Girona, les sepultaren a la Vall Tenebrosa que avui porta el nom del sant.

(Extret de Josep Maria Marquès, a l'article "El sepulcre de Sant Daniel del Mestre Aloy", Revista de Girona, núm. 96, 1981).

Diumenge, 25 d'agost de 2024. Núm. 770

SANT DANIEL DE GIRONA

Festa de sant Daniel: 1 de setembre

Segons explica la tradició, el Sant Daniel venerat al monestir gironí era un monjo eremita armeni, que morí martiritzat i decapitat a Arle de la Provença l'any 888, durant el domini àrab de la ciutat, on havia arribat des de la seva Armènia natal.

Els seus deixebles fugiren cap a les regions del migdia amb el cos del sant per evitar que fos profanat i llançat al mar. Arribats prop de Girona, l'enterraren un 1 de setembre en l'anomenada aleshores Vall Tenebrosa on aviat començà la veneració de les seves despulles i s'hi edificà una petita església dedicada a Sant Salvador i Sant Daniel que ben aviat va esdevenir la parròquia dels pocs habitants que, aleshores, comptava la vall.

S'explica que Daniel neix a Cilícia d'Armènia. Mort el seu pare, Patrigius, mentre era infant, cresqué amb la seva mare Uliana i una germana, Teomitta, a la seva ciutat d'origen. A conseqüència d'una persecució, que podria haver estat la dels iconoclastes, la família, fidel a l'ortodòxia, hagué d'emigrar a una altra ciutat armen a, on, caiguda en la pobresa total, s'instal·là a l'hospital.

Un contacte casual amb un ermità fa interessar Daniel, noi de setze anys, per la vida eremítica. Després d'acomiar-se de la seva mare i germana, es traslladà a Palestina, on visita els Llocs Sants. Prop del riu Jordà trobà un solitari de nom Josep, i li manifestà el seu desig de prendre'l com a mestre d'esperit. Josep l'advertí que no s'alimentava sinó d'un pa o hòstia que un àngel li duia cada diumenge.

(segueix a la darrera plana)

TEMPS DE DURANT L'ANY: DIUMENGE XXI

PARAULES DE VIDA ETERNA

Arribem al desenllaç de les narracions evangèliques d'aquests dies.

El que més crida l'atenció és que, després que Jesús s'hagués compadit d'aquella gentada, que eren com ovelles sense pastor, i després d'alimentar-los amb el pa multiplicat i amb la llarga instrucció, ara l'abandonin: *"Aquest llenguatge és molt difícil! ¿Qui és capaç d'entendre'l?"*

Però encara sobta més la pregunta de Jesús als seus deixebles: *"¿Vosaltres també em voleu deixar?"* Abans havia afirmat: *"Entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen"*

¿No diria el mateix ara i aquí, Jesús? ¿No ens faria la mateixa pregunta? ...

¿Què respondríem? ...

Entendreix la resposta valenta i decidida de Pere: *"Senyor, ¿a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna"*.

Si som aquí és perquè també nosaltres hem fet nostra la resposta de l'apòstol Pere. Sí, també nosaltres estem convençuts que només trobem paraules vivificants en llavis de Jesús, el nostre Mestre. Sabem que només ell és el camí i volem seguir-lo. Sabem que només en ell es troba la veritat i volem creure'l. Sabem que només ell pot donar-nos vida i volem obtenir-la.

Cal decidir-se. Cert que hi ha molts cristians que no acaben de creure's el missatge de Jesús. També és cert que molts de nosaltres no acabem de viure amb plena coherència l'evangeli de Jesús.

Hi ha moltes desercions en la pràctica religiosa. Massa llocs buits en les nostres esglésies.

Sovint el nostre món també troba molt difícil el llenguatge de Jesús. No el troben atractiu. Els sembla passat de moda, coaccionador, intolerant, ... Però, és aquest el veritable missatge de Jesús.

Com ho podem fer per fer-lo més atractiu, més engrescador, més dinàmic, més ... evangèlic?

Només hi ha una forma: vivint-lo amb convicció i practicant-lo amb coherència. Cal una nova evangelització.

Sempre serem el petit ramat ..., però la salvació de Jesús és per a tothom. Cal que tothom pugui escoltar les paraules de vida que surten dels llavis de Jesús. Només ell té paraules de vida etern.

Cal que les nostres vides reflecteixen que "també nosaltres hem cregut i sabem que Jesús és el Sant de Déu".■

* * * * *

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 24: 18,30: Família Cateura Ribot

Diumenge, 25: 12,00: Enric Romero.

18,30: Pel poble

Dilluns, 26: 18,30: Intenció particular

Dimarts, 27: 18,30: Per les Vocacions Religioses

Dimecres, 28: 18,30: Intenció particular

Dijous, 29: 18,30: Mons. Carles Soler i Perdigo

Divendres, 30: 18,30: Difunts de la Parròquia

Dissabte, 31: 18,30: Joan Casadevall i Puig

Diumenge, 1: 12,00: Ferran Pérez i Elvira Boluda

18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.